

K odůvodnění své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody:

Jako první žalobní důvod žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně došla k závěru, že právní předchůdkyně žalobkyně měla významný vliv na jednající podniky. Žalobkyně v této souvislosti uplatňuje, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávných skutkových zjištěních a chybném použití právních předpokladů přičitatelnosti, zejména předpokladů týkajících se domněnky o uplatnění rozhodujícího vlivu.

Jako druhý žalobní důvod žalobkyně uplatňuje, že oprávnění Komise uložit pokutu podle čl. 25 odst. 1 a 5 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ bylo promlčeno. V této souvislosti tvrdí, že Komise pro období 1996/97 a každopádně pro roky 1999 a 2000 neprokázala jednajícím podnikům žádné protiprávní jednání. Dále uplatňuje, že přerušení řízení Komisí z důvodu soudního řízení ve spojených věcech T-125/03 a T-253/03, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise nemělo vést k přerušení běhu promlčení ve vztahu k žalobkyni.

Nakonec se žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu domáhá porušení jejích práv na obranu. V této souvislosti uvádí, že Komise bezdůvodně přerušila vyšetřování na dobu více než čtyř let, což mělo za důsledek, že od začátku šetření uplynulo přibližně pět let, než-li byly žalobkyně informovány a přibližně šest let, kdy jim byly sděleny výtky. Komise mimoto neprovedla vyšetřování u jednajících osob a dotčeného obchodního subjektu k plnému objasnění skutkového stavu. Žalobkyně je toho názoru, že Komise jí takovými pochybeními zbavila možnosti zajistit si důkazy ve svůj prospěch a možnosti účinně se bránit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2010 — *Faci v. Komise*

(Věc T-46/10)

(2010/C 100/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Faci SpA* (Milán, Itálie) (zástupci: S. Piccardo, S. Crosby a S. Santoro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém shledává, že žalobkyně jednala ve shodě, pokud jde o stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím prodejních kvót a rozdělení zákazníků;
- zrušit nebo podstatně snížit pokutu uloženou žalobkyni;
- zrušit rozhodnutí v rozsahu, ve kterém přiznává snížení pokuty původně stanovené společnosti *Bärlocher*, nebo podstatně snížit přiznané snížení;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 (věc č. COMP/38.589 — *Termostabilizátory*) v rozsahu, ve kterém Komise shledala žalobkyni odpovědnou za porušení článku 81 ES (nyní článek 101 SFEU) a článku 53 EHP na základě toho, že jednala ve shodě, pokud jde o stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím prodejních kvót a rozdělení zákazníků v odvětví ESBO/esterů. Podpůrně se žalobkyně domáhá podstatného snížení pokuty, která ji byla uložena.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že Komise porušila obecné zásady práva, dopustila se zjevně nesprávných posouzení, porušila zásady řádné správy a rovného zacházení, jednala, aniž by k tomu měla pravomoc nebo porušila zásadu nenarušené hospodářské soutěže, porušila povinnost uvést odůvodnění a nesprávně uplatnila Pokyny pro stanovení pokut z roku 2006. Žalobkyně předkládá pět následujících žalobních důvodů:

- Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že přiložila příliš malou váhu důkazům pocházejícím z období před účastí žalobkyně v kartelu, zatímco přiložila příliš velkou váhu ostatním důkazům. Výsledkem čehož bylo, že důležitá skutečnost, že zcela operativní hlavní kartelová dohoda spočívající ve stanovování cen, rozdělování trhů, rozdělování zákazníků, poškozujících cenách a dokonce smluveném podplácení byla ukončena před tím, než se této dohody žalobkyně účastnila, nebyla správně vyhodnocena při stanovení závažnosti protiprávního jednání, kterého se žalobkyně měla dopustit.

— Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že pohlížela na žalobkyni podobně jako na ostatní podniky, přičemž závažnost úměrná jejímu protiprávnímu jednání ji zajišťovala zcela odlišné zacházení. Komise při stanovení pokuty použila jako základ hodnoty prodejů na trhu o pouhé 1 % nižší i přes skutečnost, že se žalobkyně dopustila méně protiprávních jednání a žádné z nich nebylo svou povahou velmi závažné a i přes zjištění, že se žalobkyně kartelových dohod nezúčastnila. Mimoto Komise porušila zákaz diskriminace tím, že informovala žalobkyni o tom, že byla vyšetřována, až mnohem později než ostatní podniky, čímž jí byla způsobilá újma.

— Komise porušila zásadu řádné správy, pokud jde o neodůvodnitelnou délku správního řízení a jeho pozastavení za účelem projednání předběžných opatření. Došlo rovněž k porušení zásady rovného zacházení, jelikož se Komise chovala předpojatě k žalobkyni, které by z tohoto důvodu mělo být přiznáno snížení pokuty podstatně vyšší než získané 1 %.

— Žalobkyně napadá snížení pokuty (více než 95 %) přiznané společnosti Bärlocher, která je skutečným i potenciálním konkurentem žalobkyně, z důvodu nedostatku pravomoci, porušení zásady rovného zacházení v obecném smyslu a povinnosti uvést odůvodnění. Podle žalobkyně se snížení částek pokut rovná podpoře, která může vést k narušení hospodářské soutěže. Kromě toho, nebo podpůrně, důvody pro snížení nebyly Komisi sděleny ve verzi rozhodnutí oznámeného žalobkyni, což se rovná porušení povinnosti uvést odůvodnění.

— Pokuta uložená žalobkyni porušuje Pokyny pro stanovení pokut z roku 2006 a související zásady. Při stanovení pokuty Komise řádně nezohlednila skutečnost, že se žalobkyně na rozdíl od ostatních podniků nedopustila velmi závažných protikartelových jednání a že prokázala soutěžní jednání na celém relevantním trhu. Závažnost protiprávního jednání žalobkyně byla chybně posouzena tím, že jí bylo nesprávně přičteno antisoutěžní jednání. Kromě toho Komise neodhadla skutečnou roli společnosti Faci, nezohlednila omezenou velikost žalobkyně, omezenou tržní sílu a neschopnost narušit hospodářskou soutěž ve srovnání s ostatními podniky a nenapravila to odkazem na bod 37 Pokynů pro stanovení pokut z roku 2006 tak, aby je použila v souladu s právem.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2010 — Akzo Nobel a další v. Komise

(Věc T-47/10)

(2010/C 100/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nizozemsko) Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Německo), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Nizozemsko), Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Spojené království) (zástupci: C. Swaak a Marc van der Woude, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

— zcela nebo částečně zrušit čl. 1 odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí nebo

— snížit pokuty uložené čl. 2 odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí nebo

— určit, že Akzo Nobel Chemicals GmbH a Akzo Nobel Chemicals B.V. nemůže být přičítána odpovědnost za porušení právních předpisů před rokem 1993, že Akzo Nobel N.V. nemůže být přičítána odpovědnost za porušení právních předpisů v období let 1987 až 1998, ani samotné, ani společně s podniky přínaležejícími ke skupině Elementis;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2009 (věc COMP/38.589-Tepelné stabilizátory) v rozsahu, v němž Komise přičítá žalobkyním odpovědnost za porušení článku 81 ES (nyní článek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie) a článku 53 EHP tím, že se tajně dohodli na stanovení cen, rozdělení trhů prostřednictvím kvót dodávek, přidělování zákazníkům a výměně hospodářsky citlivých informací zejména o zákaznících, výrobních množstvích a objemu prodeje v odvětví cínových stabilizátorů. Podpůrně se žalobkyně domáhají podstatného snížení pokuty, která jim byla uložena.